

ZAŁĄCZNIK 2
KONSTYTUCJA ŚWIATOWEJ ORGANIZACJI ZDROWIA
z dn. 22 lipca 1946 roku

Państwa, będące stronami niniejszej Konstytucji, oświadczają, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych, że następujące zasady są podstawowe dla szczęścia, harmonijnych stosunków i bezpieczeństwa wszystkich ludów:

Zdrowie jest stanem zupełnej pomyślności fizycznej, umysłowej i społecznej, a nie jedynie brakiem choroby lub ułomności.

Korzystanie z najwyższego, osiągalnego poziomu zdrowia jest jednym z podstawowych praw każdej istoty ludzkiej bez różnicy rasy, religii, przekonań politycznych, warunków ekonomicznych lub społecznych.

Zdrowie wszystkich ludów jest podstawą do osiągnięcia pokoju i bezpieczeństwa, a zależne jest od najpełniejszej współpracy jednostek i państw.

Osiągnięcia każdego państwa w popieraniu i ochronie zdrowia przedstawiają wartość dla wszystkich.

Nierówny rozwój różnych krajów w dziedzinie ochrony zdrowia i walki z chorobami, zwłaszcza zakaźnymi, stanowi wspólne niebezpieczeństwo.

Zdrowy rozwój dziecka ma znaczenie podstawowe; zdolność do harmonijnego życia w zmieniającym się całokształcie środowiska jest istotna dla takiego rozwoju.

Rozciągnięcie na wszystkie ludy dobrodziejstw wiedzy lekarskiej, psychologicznej i pokrewnych jest istotne dla najpełniejszego osiągnięcia zdrowia.

Uświadomiona opinia i czynna współpraca ze strony ludności mają największe znaczenie dla poprawy zdrowia szerokich mas.

Rządy ponoszą za zdrowie swych ludów odpowiedzialność, które mogą sprostać tylko przez przewidzenie odpowiednich środków zdrowotnych i społecznych.

Przyjmując te zasady oraz mając na celu wspieranie między sobą, jak również z innymi, dla popierania i ochrony zdrowia wszystkich ludów, strony umawiające się przyjmują niniejszą Konstytucję i tym aktem powołują do życia Światową organizację Zdrowia, jako organizację wyspecjalizowaną w ramach Artykułu 57 Karty Narodów Zjednoczonych.